

og Overvejelse. Hvis virkelig de foregaaende Ministre have lovet dem noget, vil det jo være at tage under Overvejelse baade fra Ministeriets Side og fra Tingets Side, om Invalideunderstøttelsen ikke bør forhøjes.

Det sidste Andragende i 1ste Afdeling, der foreslaas henvist til Finansministerens Overvejelse, er Nr. 50 fra forhenværende Kommandersergent ved den vestindiske Hærstyrke V. Jensen, der andrager om en Godtgørelse af Statskassen for hafte Udgifter. Han har tjent i Vestindien i ca. 3 Aar, fra 1904—07; han havde sin Familie med og indrettede sig paa at blive der i længere Tid. Men da den Forandring indtraadte, at der oprettedes et Gendarmerikorps derovre, blev det henstillet ham, om han vilde indtræde i dette. Det mente han ikke at kunne indgaa paa, da han ikke mente at kunne leve af det, der bødes ham i Løn. Han opsagde derfor sin Stilling og rejste hjem. Staten har ingen Forpligtelser overfor denne Mand; han er frivillig gaaet derover og frivillig gaaet derfra; han kunde være bleven derovre, hvis han vilde gaa over i Gendarmerikorpsset, men det ønskede han ikke. Han har imidlertid haft store Udgifter, navnlig paa Grund af, at han har haft sin Familie med, og da han har gjort et stort og særlig fortjenstligt Arbejde for Skytteforeningen paa St. Thomas, har Udvalget ment, at han mulig burde have en lille Understøttelse eller Hjælp til Rejsen, og foreslaar derfor, at dette Andragende henvises til Ministerens Overvejelse.

Under 2den Afdeling er der kun 2 Andragender, der foreslaas henviste til Finansministeren. Det første, som findes omtalt i Betænkningens Nr. 82, er fra Fisker Melkorsen af Bangsbo paa Læsø, der søger om en aarlig Understøttelse. Denne Mand er sikkert gaaet Glip af den Hædersgave, som de gamle Veteraner have faaet, idet der er sket en Fejl i Vedtegningen i Lægdsrullen. I 1850 kom han om Bord i Kanonbaad Nr. 18 som Rorgænger og gjorde Tjeneste der, indtil Kanonbaaden blev lagt ind ved Refshaleøen. Baade før og efter at han var ansat i Kanonbaaden, har han gjort Tjeneste paa Orlogsværftet, og der er i Lægdsrullen ikke gjort Vedtegning om, at han har gjort Tjeneste i et Skib, som var udrustet i Krigsøjemed. Ved denne Fejltagelse er han gaaet Glip af den Understøttelse eller Hædersgave, som de gamle Krigere have faaet. Han er nu en gammel Mand, der vanskelig kan klare sig ved det Fiskeri, som drives

derovre paa Læsø. Udvalget er efter Forhandling med Finansministeren blevet enigt om at foreslaa at henvise dette Andragende, idet Ministeren stiller sig velvilligt overfor det.

Det sidste Andragende er det under Nr. 130 i Betænkningen omtalte fra fhv. Arrestforvarer K. Kjeldsen af Kolding, der søger om Pensionsforhøjelse. Han har i Pension som Arrestforvarer og Rets-tjener i Eckernførde 384 Kr. aarlig. Han var Underofficer i 1848—50, og han har ment, at han skulde komme i Betragtning ved Loven af 1. April 1905 om ekstraordinært personligt Tillæg til Pensionister af de militære Underklasser. Han indgav Ansøgning herom til Ministeriet, men dette har givet ham et afslaaende Svar under Henvi-sning til, at hans Pension ikke er tilstaaet ham som Underofficer, men som Arrestforvarer og Rets-tjener i Eckernførde. Han har Anerkendelse for sit Forhold som Underofficer. Da hans Pension er beregnet efter den faste Løn, han havde dernede som Retstjener, og ikke efter de Sportler, som udgjorde den største Del af hans Løn, er hans Pension, 384 Kr., meget lille, og Udvalget har ment at burde foreslaa dette Andragende henvist til den højtærede Finansministers Overvejelse.

Hermed skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de 9 Andragender, som dels ere foreslaaede henviste til Ministeren, dels foreslaaede henviste til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og jeg have til Betænkningens Nr. 79 stillet et Ændringsforslag om Eftergivelse af en Stempelafgift for Husmand Lars Petersen af Everdrup. Andrageren købte den 30. Januar 1908 en Ejendom i Arløse By, men kom derefter i Tanker om, at det vist var mere, end han kunde magte, og 11 Dage derefter gik Handelen tilbage, imod at han skulde betale 200 Kr. og Stempelafgiften, dog ikke over 50 Kr. Andrageren gik nu ud fra, at da Stemplettet ikke var benyttet, men først var paasat, efter at Handelen var gaaet tilbage, vilde han i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 8 ikke komme til at betale Stempelafgift, idet der i denne Lovparagraf staar: „Indenrigsministeren skal dog være bemyndiget til at godtgøre det stemplede Papir, ogsaa for underskrevne Dokumenter, naar det kan skønnes, at de ikke have